

Som tres: la lluna, jo
i l'ombra que em seguia

Sílvia Molins · Francesc Ollé · Lúcia Vives · Carles Bel

sensedrama

i la col·laboració especial de:

Ernesto Briceño

editerrània
música

L'espectacle

Joan Salvat-Papasseit va dir:

“No he escrit mai sense mullar la ploma al cor, esbatanat”

Aquest muntatge escènic entrelliga música i poesia, amb la singularitat que, des del principi fins al final, cada paraula ha estat escrita per poetes i cada poema forma part d'un mosaic temàtic que ens duu a tractar l'essència de l'amor i del desamor, la mort, la fe, la lluita, la crítica i el sarcasme. Tot concentrat en un sol espectacle.

Versos cantats per l'extraordinària veu de la Llúcia Vives, dits amb l'expressió, la força i la claredat dels actors Sílvia Molins i Francesc Ollé; i com a ombra imprescindible, el pianista Carles Bel destil·lant notes que acaronen el cant i la paraula amb fidelitat i saviesa. Tot plegat, un espectacle de respecte, sensibilitat i emoció envers els noms d'aquests grans poetes i compositors. Sílvia Molins, Francesc Ollé, Llúcia Vives i Carles Bel, amb la col·laboració del sempre interessant músic Ernesto Briceño, han creat aquesta posada en escena cercant el cor universal de la música i de la paraula, i com ell -en Salvat-Papasseit- absolutament esbatanats.

Objectius

La poesia. Font d'inspiració

Textos de Joan Salvat-Papasseit, Miquel Martí i Pol, Josep Palau i Fabre, García Lorca, Salvador Espriu, Maria Antònia Salvà, Félix Luna, Maria Mercè Marçal, Joan Ollé, Rei Dinís de Portugal i Pere Quart.

La poesia catalana ha estat el gènere que ha assolit en les lletres contemporànies un nivell més gran d'excel·lència. Són diverses les causes que expliquen aquest fenomen. Segurament en sigui la principal l'anòmala situació sociolingüística que la llengua catalana ha hagut de patir des del segle XVI ençà.

L'espectacle ofereix un vast tast a través de textos de diversos autors de la literatura i poesia catalana més emblemàtica. La inclusió d'alguns textos de poetes i autors no catalans ens acosta, també, a una realitat més àmplia, d'influències francòfones, hispàniques o italianes; una realitat cultural que ens permet ser receptors de primera fila de creadors universals (sovint anònims) d'aquests països veïns i que formen part de la nostra memòria o història col·lectiva. Aquesta comunió de poesia amb música i teatre, multiplica, estimula i potencia els diversos valors d'aquest art: l'esperit crític i la reflexió. Així, el teatre, com a art viu, facilita l'accés a la poesia des d'una vessant lúdica i ens permet viatjar, juntament amb la melodia i el ritme per uns textos extraordinaris que creen un espectacle ple de color, bellesa, misticisme i espiritualitat, de contradiccions i d'instantis lúdics... un espectacle de sentiments i emocions d'un món creatiu infinit, real o abstracte.

“Silvia: no deixes de sorprendre'm. Veure't en aquesta proposta poètica signant -conjuntament amb els teus companys- la idea original, la dramaturgia i la interpretació, no fa més que confirmar la meua sospita: no ets tan sols una actriu. El teu compromís amb la creació va molt més enllà: ets també una artista. Espero que aquesta no sigui la darrera sorpresa.”

Frederic Roda

“Dels alumnes que vaig tenir ocasió de dirigir en un taller de l'Institut del Teatre sobre el text de Maria Estuard de Schiller, tinc un record molt especial i immillorable del Francesc Ollé. Al llarg dels meus vint-i-cinc anys de docència, m'he trobat amb molts pocs alumnes com en Francesc. Es tracta d'uns alumnes amb unes condicions tècniques i artístiques que ja els fan destacar des del mateix moment d'ingressar a l'Institut i que en fan de seguida un exemple i un líder natural pels seus companys. Després, ja abans que obtingués el títol oficial d'interpretació, vaig incorporar en Francesc a l'espectacle “Aquest serà el principi “ d'homenatge a l'escriptora Anna Murià. Posteriorment, en Francesc ha participat en molts altres projectes artístics, i ara ho fa en aquest espectacle que agermana poesia i música i al qual desitjo un llarg i fructífer recorregut.”

Feliu Formosa

La música com a vehicle

Cançons i música de Martí Llauradó, Ramon Muntaner, Claudio Sanfilippo, Paco Ortega, Al Tall, Ariel Ramírez, Jacques Brel, Stamatis Kraounakis, Toti Soler i Carles Bel.

“La convivència entre música i poesia és quasi natural: la poesia s’origina en el cant. Perquè la poesia, basada en el llenguatge parlat, va néixer abans que l’escriptura. Per mi, pintura i poesia van paral·leles sense tocar-se, tot i que poden col·laborar: la seva relació no és tant clara. Però la música i la poesia poden ser el mateix.”

Enric Casasses

Ni un recital, ni un concert. El que ofereix aquest espectacle és que la música i la poesia es fusionin per a transmetre conjuntament el significat més profund de cadascun dels textos. Perquè això passi, el pianista i compositor Carles Bel ha fet una minuciosa tria i adaptació de cançons i ha compost peces especialment per a l’espectacle.

La veu (Llúcia Vives) acompanyada al piano (Carles Bel) juntament amb el violí (Ernesto Briceño) permeten que el so viatgi per l’espai embolcallant plenament l’espectador i fer-lo transitar, amb un gust exquisit, pels versos i la prosa poètica.

“L’Ernesto és un dels músics més versàtils amb qui he compartit escenari”

Shoji Kojima

“Les composicions del Carles són música del bon temps, perquè s’arrapen a la memòria i ens comunica la sensació que els minuts que dura cada cançó són un certificat notarial que la música és el millor ofici del món quan brota de les mans dels qui saben estimar-la.”

Joan Barril

Sempre he pensat, com ja es pensava a l’antiga cultura xinesa, que l’art no és més que el reflex de la pròpia vida, que el veritable artista no fa més que reflectir les seves vivències, els seus sentiments més profunds, que són les vivències i els sentiments de tots. I per a mi la Llúcia Vives n’és un exemple molt clar, ja que des del primer moment que la vaig escoltar vaig percebre aquest pensament amb tota claredat. La Llúcia canta la seva vida amb una profunditat, senzillesa i esplendor que ens ensenya que és una veritable artista en majúscules, com poques n’hi ha.

Toti Soler

Posada en escena

A Som tres. la lluna, jo i l'ombra que em seguia... hem optat per una posada en escena senzilla i funcional, que cerca recrear l'univers personal de cadascun dels autors i establir una atmosfera des d'on el públic es pugui apropar intel·lectual i sensitivament als poemes i als seus significats. La recerca d'aquesta senzillesa, doncs, és la que ens ha dut a una mise-en-scène austera, que vol donar lloc a una comunicació clara i poètica amb el públic. Així, l'espectacle juga particularment amb la música, la cançó i la paraula, minimitzant la importància dels altres elements com el vestuari, la caracterització o l'escenografia. Aquesta simplicitat en l'escenografia permet a l'espectacle una permeabilitat en la forma, i per tant una major adaptabilitat a diferents espais escènics. Tot l'espectacle està impregnat per aquest caràcter obert que, tot i que lluny de la improvisació, és elàstic a les circumstàncies, variant i, per tant, sempre nou. L'estructura narrativa intercala el poema amb la cançó i amb peces musicals. L'estil interpretatiu emprat varia segons les necessitats dels poemes i l'estil de l'autor, sorprenent a l'espectador amb un món màgic i imprevisible.

Un estil naturalista i poètic al mateix temps, que juga el contrast entre passatges plens d'al·legoria i simbolisme, passatges còmics i d'altres absolutament quotidians.

Equip artístic

Sensedrama teatre

Sensedrama Teatre neix al 2001, quan vuit actors de l'Institut del Teatre creen una companyia per a tirar endavant un projecte comú: Les tres germanes, d'Anton Txèkhov. Aquest espectacle s'estrena a la Sala Maria Plans de Terrassa, en coproducció amb el Centre Dramàtic del Vallès, i fins a finals del 2002, es representa en diversos espais, com a la Sala Muntaner de Barcelona.

Així comença tot: l'inici de la professionalització. Més tard, i després d'haver treballat junts en d'altres espectacles, la Sílvia Molins i el Francesc Ollé, decideixen continuar amb la companyia.

"Som tres: la lluna, jo i l'ombra que em seguia", és el seu segon espectacle coproduït amb Editerrània. Aquest es va preestrenar a l'espai Ca la Cinta de Torrelles de Llobregat l'estiu de 2008, i s'estrena oficialment a la Sala Maria Plans de Terrassa i a la 14a Mostra de Teatre de Barcelona. Té el suport de l'ODA i està a l'espera de ser admès a Cultura en Gira de la Generalitat i de participar en diversos Festivals literaris.

"Els pirates de la platja" és el seu tercer espectacle; la dramatització d'un conte educatiu per a infants, encàrrec de la Diputació de Barcelona, l'estiu de 2009.

Actualment, i amb Editerrània, s'està gestant, també, el seu segon projecte en comú. Un espectacle a partir dels poemes de la Generación del 27.

Editerrània música

Editerrània música és l'eina i la marca on Carles Bel i Llúcia Vives signen, produeixen i editen els seus projectes sonors i artístics.

Instal·lats a Torrelles de Llobregat, **Editerrània** disposa d'un estudi d'assaig i gravació on s'elaboren molts dels projectes i produccions que després surten a la llum amb la col·laboració d'altres professionals del món musical i tècnic com Ernesto Briceño, Lautaro Rosas, Jordi Tarrida, Pep Coca, Josep Alacid entre d'altres.

Els grups Rosa de Jericó i Quintay de música popular i la producció del disc d'autor de Carles Beltran "Calabruix" amb la participació del saxofonista i compositor Llibert Fortuny i la veu de Llúcia Vives ha estat el primer dels projectes editats. També s'està elaborant l'espectacle Nadalia i l'edició d'un disc amb una selecció d'algunes cançons inèdites.

Ara, **Editerrània** proposa l'espectacle poèticomusical "Som tres: la lluna, jo i l'ombra que em seguia" produït conjuntament amb la Cía. Sensedrama Teatre.

Fitxa

Artística

Actriu **Sílvia Molins**

Veü **Llúcia Vives**

Actor **Francesc Ollé**

Piano **Carles Bel**

Violí **Ernesto Briceño**

Tècnic de so i llums **Lluís Garcia**

Vídeo i fotografia **Anna Molins**

Multimèdia **Josep Alacid**

Producció **Sensedrama i Editerrània**

Durada **75 minuts**

Idea original

**Sílvia Molins, Llúcia Vives,
Francesc Ollé i Carles Bel**

**Som tres: la lluna, jo
i l'ombra que em seguia**

**fragment del poema
Petita Festa
Li Po / Versió de Marià
Manent**

Equip artístic. Currículums

Sílvia Molins. Actriu.

La Sílvia és una actriu molt polifacètica, que darrerament ha destacat per la seva participació en el programa de 8tv, La via làctia, dirigit i presentat per en Jordi González.

Inicia la seva formació a diverses escoles d'interpretació de Barcelona com El Timbal o el Col·legi del Teatre. Després, ingressa a l'Institut del Teatre on és becada per continuar els seus estudis a França i a Itàlia. Posteriorment seguirà la formació de teatre, dansa i cant amb mestres com Moreno Bernardi, Javier Daulte, Salvador Oliva, Peter Clough i Clara del Ruste, entre d'altres.

En teatre, ha treballat com a actriu, entre d'altres, amb Frederic Roda, Konrad Zschiedrich, Beth Escudé, Antoni Chic, Laurent Guttman, Fausto Carrillo o Enric Sunyol. També, en nombroses ocasions, en espectacles de teatre infantil, titelles, musical, teatre social i teatre de carrer.

A la televisió ha treballat per a diverses sèries i programes (El plaer de viure, El cor de la ciutat, La via làctia, El show de Mauri, entre altres). També té experiència en el món de la publicitat i del doblatge.

Com a docent ha impartit diversos tallers a Escoles de teatre, Instituts de Secundària i per a diversos col·lectius. Actualment és professora de l'Escola Set d'Acció de Barcelona i està assajant una versió lliure de L'hostalera de Goldoni que podem veure a la Sala Muntaner. És membre fundadora de Sensedrama Teatre.

Francesc Ollé. Actor.

El Francesc ha participat en una gran varietat de projectes artístics que passen pel teatre de text, el teatre musical, el teatre social o el teatre de carrer. Graduat a l'Institut del Teatre, ha treballat amb directors com Mariano Pensotti, Konrad Zschiedrich, Francesc Nel-lo, Frederic Roda, Fausto Carrillo, Lluís Graells, Òscar Garcia o Joan Guaski, entre altres, així com en nombrosos muntatges de teatre infantil i juvenil.

Pel que fa a la seva participació en espectacles al voltant de la poesia, cal destacar el seu treball a "Aquest serà el principi", dirigit per Feliu Formosa, un espectacle creat a partir de textos de l'escriptora Anna Murià; i també la seva participació a "Al so de la cançó que dic", sobre poemes de Josep Carner, dirigit per Josep Mª Casanovas.

Ha treballat, també, com a actor per a la televisió, en les sèries "El cor de la ciutat" i "Secrets de família", ha rodat diversos anuncis publicitaris i té experiència en el doblatge i la docència. És membre fundador de Sensedrama Teatre.

Llúcia Vives. Cantant.

La Llúcia, filla de mare alacantina i pare barceloní, neix a Hannover (Alemanya) el maig de 1965, fruit d'aquells anys de migracions forçades. Torna a Catalunya amb tres anys. Llicenciada en Filosofia. Des de molt jove comença a cantar com a solista en petites formacions de música folk, bossa nova i cant coral i així pren experiència en el gran univers de la interpretació musical.

Va estudiar cant de la mà del professor holandès Sabjje Van Shelffut. Després de nou anys i de la desaparició del mestre, va continuar estudiant altres tècniques de cant. Col·labora en la gravació del disc 'Calabruix' amb el seu company Carles Beltran i al costat de músics com Llibert Fortuny, Jordi Fàbregas i el grup Guaranà. Forma part del grup 'Quintai' amb Lautaro Rosas i Ernesto Briceño, i també del grup 'Rosa de Jericó' amb Carles Beltran, Pep Coca, Lautaro Rosas i Ernesto Briceño i és amb aquesta formació on comparteix escenari amb Toti Soler. Aquest gran compositor i guitarrista li ofereix col·laborar, conjuntament amb Jordi Jané, per interpretar les cançons d'homenatge a Ovidi Montllor "Deu catalans i un rus". Actualment està enregistrant el disc "La veritable història de Willy Muñoz" amb el Toti.

És coautora de l'espectacle "Som tres: la lluna, jo i l'ombra que em seguia" amb Sílvia Molins, Francesc Ollé i Carles Bel i fundadora de Editerrània música.

Carles Bel. Pianista i compositor.

En Carles inicia els seus estudis de música al Conservatori Municipal de Música de Barcelona l'any 1975 i segueix estudiant periòdicament en escoles de música diverses tècniques de piano. Més tard, el 1999, es forma en teclats digitals i programació informàtica d'àudio. Ha format part de diverses formacions de cançó, jazz, música mediterrània i folc; ha participat en la banda sonora de la carpa del Circ Cric. Ha treballat amb Tortell Poltrona i espectacles del pallasso Leo Bassi. L'any 1992, Frederic Roda, director de la Fira de Teatre al Carrer de Tàrrrega li encarrega l'obertura de la fira amb l'espectacle piromusical "Nits de foc". Musica diversos poetes de llengua catalana i compona les seves pròpies peces, fent els primers recitals a la Cova del Drac de Barcelona i compartint escenaris amb en Quico Pi de la Serra, Ramon Muntaner, Joan Isaac, Marina Rossell, Lúcia Pujol i Sílvia Comes, Toti Soler... Al 1997 grava als estudis Jan Cadela el seu primer disc com autor de cançons: "Calabruix", amb la seva companya Llúcia Vives i amb la col·laboració de Llibert Fortuny als saxos, Jordi Fàbregas als pernills, els cors de Pastora i les percussions del grup Guaranà, entre altres.

Actualment treballa amb l'actriu Carme Contreras amb l'espectacle "La veu dels poetes morts" i amb projectes d'edició amb Editerrània música. És coautor de l'espectacle "Som tres: la lluna, jo i l'ombra que em seguia" amb Sílvia Molins, Llúcia Vives i Francesc Ollé.

Ernesto Briceño. Músic (violí).

Violinista de formació clàssica i moderna (Berklee School of Music), amb una àmplia experiència en àmbits tan diversos com la música de cambra, el jazz, el flamenc o la world music. Ha treballat i enregistrat amb diverses formacions i solistes: Peter Gabriel, Lucrecia, Mashalá!, Pedro Cortés, Miguel Poveda, Cesarea Évora, Luz Casal... En l'actualitat forma part del Virus String Quartet. A banda, és autor de partitures per al cinema i la dansa, destacant la seva col·laboració amb Sergio Moure.

En l'àmbit docent desplega la seva tasca a diferents centres internacionals, inclòs el Berklee College of Music de Boston. Actualment és professor de violí modern i de l'assignatura Músiques del Món a l'Aula del Conservatori del Liceu de Barcelona.
